Kâr Payı Priminin İspatı

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay Hukuk Genel Kurulu	15.04.2026	Bozma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2025/455	2026/263	İş K. 32, TBK 403, TBK 406

ÖZET

Her 100.000 USD kâr için bir aylık ücret tutarında kâr payı iddiasında, açıklamasız banka dekontları ve tanık beyanlarıyla yetinilemeyeceği; işçinin dayandığı işyeri kayıtlarının bilgisayar, hesap ve mali müşavir bilirkişi heyetince incelenmesi gerektiği belirtilerek direnme kararı bozuldu.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/kar-payi-priminin-ispati-isyeri-kayitlari-hgk-2026-263/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Hukuk Genel Kurulu 2025/455 E. , 2026/263 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 27. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2025/141 E., 2025/496 K.

ÖZEL DAİRE KARARI : Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin 02.12.2024 tarihli ve

2024/11576 Esas, 2024/15648 Karar sayılı BOZMA kararı

Taraflar arasındaki işçilik alacağı davasından dolayı yapılan yargılama sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Kararın taraf vekilleri tarafından istinaf edilmesi üzerine Bölge Adliye Mahkemesince davalı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine, davacı vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesi kararı kaldırılıp düzeltilerek yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

Bölge Adliye Mahkemesi kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay 9. Hukuk Dairesince yapılan inceleme sonucunda bozulmuş, Bölge Adliye Mahkemesi tarafından Özel Daire bozma kararına karşı direnilmiştir.

Direnme kararı davalı vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan inceleme sonucunda, davalı vekilinin temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten sonra Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan gündem ve dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; müvekkilinin 27.04.2004 tarihinden iş sözleşmesinin haklı neden olmaksızın feshedildiği 02.07.2015 tarihine kadar davalı şirkette en son operasyon ve ikmal müdürü olarak net 7.090,11 TL ücret ile çalıştığını, 2004 yılından beri davalı şirketin yıl içerisinde yapmış olduğu kârdan bir sonraki yıl zamlı ücreti üzerinden her 100.000 USD için kâr payı alması hususunda davalı ile anlaştığını, kâr payının genellikle bir sonraki yıl şubat, mart ve nisan aylarında üç taksit hâlinde ödendiğini ileri sürerek kâr payı prim alacağının ve bir kısım işçilik alacaklarının davalıdan tahsiline karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı vekili cevap dilekçesinde; alacak taleplerinin zamanaşımına uğradığını belirterek usule ve esasa ilişkin diğer itirazlarının yanı sıra kâr payı hususunda taraflar arasında bir sözleşme bulunmadığı gibi işyeri uygulaması da olmadığını, davacı tarafından sunulan delillerin dikkate alınamayacağını, davacının başka kaynaklardan elde ettiği ek gelirlerini bankaya yatırdığını ve bunları müvekkilini sorumlu tutmak için kullandığını belirterek davanın reddini savunmuştur.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin 08.11.2021 tarihli ve 2017/762 Esas, 2021/820 Karar sayılı kararı ile; davacı vekili tarafından kâr payı alacağına ilişkin olarak dosyaya sunulan geçmiş yıllarda yıl sonu primlerinin ödendiğini gösteren imzasız excel listesine davalı işverenden sadır olduğu belli olmadığından itibar edilmemiş ise de davacı tanıklarının beyanlarına göre davacının her 100.000 USD için bir aylık tutarında prime hak kazandığı, bilirkişi raporunda 2012 yılından itibaren net 597.319,89 TL temettü prim alacağı hesaplanmış olmakla birlikte dava dilekçesinde kâr payı ödemelerinin genellikle takip eden yılın şubat, mart ve nisan aylarında üç taksitte ödendiği belirtilerek 20 13... yıllarına ait kâr payı ödemelerine ait dekontların ibraz edildiği, bu kapsamda taleple bağlılık ilkesi gereği yapılan ödemelerin mahsup edilmesi gerektiği, ayrıca bir kısım alacak taleplerine hak kazandığı gerekçesiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

IV. İSTİNAF

A. İstinaf Yoluna Başvuranlar

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde taraf vekilleri istinaf başvurusunda bulunmuştur.

B. Gerekçe ve Sonuç

Bölge Adliye Mahkemesinin 10.06.2024 tarihli ve 2022/471 Esas, 2024/1481 Karar sayılı kararı ile; husumetli tanık beyanlarının yan olgu ve delillerle desteklenmesi durumunda bu beyanlara değer

verilmesi gerektiği, banka dekontlarına göre dokuz ayrı tarihte toplam 253.800,00 TL ödeme yapılmış olması hususunun davacı tanıkları ... ve ...'nin somut beyanları ile birlikte değerlendirildiğinde işyerinde kârdan pay alma şeklinde çalışma yapıldığının anlaşıldığı, İlk Derece Mahkemesinin bu yöndeki değerlendirmesinde ve bilirkişinin yıllar itibarıyla dönem kârları üzerinden denetime elverişli şekilde hazırladığı rapora göre kâr payı alacağına hükmedilmesinde hukuka aykırılık bulunmadığı ve diğer yönlerden de karar yerinde olmakla birlikte dava belirsiz alacak davası olarak açıldığından ihbar tazminatı, boşta geçen süre ücreti ve kâr payı (prim) alacaklarına dava tarihinden itibaren faize hükmedilmesi gerektiği gerekçesiyle davalı vekilinin istinaf başvurusunun esastan reddine, davacı vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile İlk Derece Mahkemesi kararı kaldırılıp düzeltilerek yeniden esas hakkında hüküm kurmak suretiyle davanın kısmen kabulüne karar verilmiştir.

V. BOZMA VE BOZMADAN SONRAKİ YARGILAMA SÜRECİ

A. Bozma Kararı

1. Bölge Adliye Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına karşı süresi içinde davalı vekili temyiz isteminde bulunmuştur.

2. Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin ilâm başlığında tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; "...Tarafların iddia, savunma ve dayandıkları belgelere, uyuşmazlığın hukuki nitelendirilmesi ile uygulanması gereken hukuk kurallarına, dava şartlarına, yargılamaya hâkim olan ilkelere, ispat kurallarına ve temyiz olunan kararda belirtilen gerekçelere göre davalı vekilinin aşağıdaki paragrafların kapsamı dışındaki temyiz itirazları yerinde görülmemiştir.

Hükme esas alınan bilirkişi raporunda, geçersiz fesih tarihindeki ücretin o dönemde geçerli asgari ücrete oranı alınmak ve bu oranın işe başlatmama suretiyle kesinleşen fesih tarihinde geçerli asgari ücret ile çarpılması suretiyle son ücretin hesaplanması yerinde değil ise de, açıkça temyiz nedeni yapılmadığından, bu husus bozma sebebi yapılmamıştır.

Somut olayda; davacı vekili dava dilekçesinde müvekkilinin davalı Şirkette çalışmaya başladığı 2004 yılından beri Şirketin yıl içerisinde yapmış olduğu kârdan bir sonraki yıl zamlı ücreti üzerinden her 100.000,00 USD kâr için bir net aylık ücret tutarında kâr payı olmak üzere davalı Şirketle anlaştığını, kâr payı ödemelerinin genellikle bir sonraki yıl şubat, mart ve nisan aylarında üç taksit hâlinde ödendiğini iddia etmiştir. Davalı vekili ise cevap dilekçesinde; davacıya kâr payı ödenmesine dair hiçbir sözleşme ve bu konuda işyeri uygulaması olmadığını savunmuştur. Dosya içeriğinde yer alan bilirkişi heyeti kök raporunda; davacı vekilinin geçmiş yıllarda yıl sonu primlerinin ödendiğini gösteren imzasız bir listeyi dosyaya sunduğu, anılan belgenin davalı işverenden sadır olduğu ispat edilemediğinden bu belgeye göre hesaplama yapılamadığı, banka hesap hareketleri incelendiğinde prim açıklaması ile yatırılan tutar bulunmadığı belirtilmek suretiyle Mahkemece tanık beyanlarının hükme esas alınması ihtimaline binaen tanık beyanlarına göre kâr payı alacağı hesaplanmış, ek raporda ise kök raporda hesaplanan bu tutardan davacı vekilince dava dilekçesi ekinde sunulan ve davacı tarafça kâr payı ödemesi olduğu belirtilen dekontlardaki tutarlar mahsup edilmek suretiyle kâr payı alacağı belirlenmiştir.

İlk Derece Mahkemesince, davacı vekilinin geçmiş yıllarda yıl sonu primlerinin ödendiğini gösteren imzasız bir excel listesini dosyaya sunduğu ancak belge imzasız excel dokümanı niteliğinde olduğundan ve davalı işverenden sadır olduğu da belli olmadığından nazara alınmadığı, davacı tanıklarının beyanlarına göre davacının her 100.000,00 USD için 1 aylık ücret tutarında prime hak kazandığı kanaatine varıldığı gerekçesiyle bilirkişi ek raporunda belirlenen kâr payı alacağına hükmedilmiştir. Bölge Adliye Mahkemesi kararında ise, davacının operasyon ve ikmal müdürü olarak çalıştığı, davacı tanığı ...'nin davalıya ait işyerinde değil, davalı Şirketle iş ilişkisi olan başka bir şirkette çalıştığı, davacı ile menfaat birliği içinde olan tanık beyanlarının başkaca delil ve olgularla desteklenmesi durumunda bu beyanlara değer verilebildiği, davalı tarafça davacıya 9 ayrı tarihte ... Bankasının 21.03.2014, 09.04.2014, 16.05.2014, 20.05.2014, 09.02.2015, 03.03.2015, 02.04.2015 tarihli dekontlarından 253.800,00 TL ödeme yapılmış olması hususunun davacı tanıkları ... ve ...'nin somut beyanları ile birlikte ele alındığında işyerinde kârdan pay alma şeklinde çalışma yapıldığının anlaşıldığı ve İlk Derece Mahkemesinin bu yöndeki değerlendirmesinde bir hukuka aykırılık bulunmadığı belirtilmiştir.

Davacı tarafça dosyaya sunulan dekontlarda yer alan ödemelerin davalı tarafından yapılıp yapılmadığının anlaşılamadığı ve davalı tarafından yapılmışsa da kâr payı alacağına ilişkin yapıldığına dair bir açıklamanın yer almadığı görülmüştür. Davacı taraf prim alacağını kanıtlamak için işyeri kayıtları ve bilirkişi incelemesi deliline dayanmıştır. Mahkemece işyeri kayıtları üzerinde bilirkişi incelemesi yapılarak işyerinde prim ödemesi uygulaması bulunup bulunmadığı açıklığa kavuşturulmak suretiyle oluşacak sonuca göre gerekirse söz konusu dekontlar da yeniden değerlendirilerek bir karar verilmesi gerekmektedir..." gerekçesiyle karar bozulmuştur.

B. Bölge Adliye Mahkemesince Verilen Direnme Kararı

Bölge Adliye Mahkemesinin ilâm başlığında tarih ve sayısı belirtilen kararı ile; davacının görev tanımı ve yapılan işin niteliği itibarıyla prim ile çalışmayı gerektirdiği, dekontlardaki ödemelerin benzer miktarda olduğu, prim ödemesi bulunduğu konusunda tartışma olmadığı, "kârdan pay alma" şeklindeki çalışmanın tanık anlatımıyla da ispat edildiği, davacı keşif ve bilirkişi delillerine dayanmış ise de davalının prim ödemesini kabul etmediği, yapılacak keşfin de mevcut duruma etkili olmayacağı gerekçesiyle direnme kararı verilmiştir.

VI. TEMYİZ

A. Temyiz Yoluna Başvuranlar

Direnme kararı süresi içinde davalı vekili tarafından temyiz edilmiştir.

B. Temyiz Sebepleri

Davalı vekili, davacının haksız çıkar sağlamaya çalışarak asılsız beyanda bulunduğunu, husumetli tanık anlatımları dışında delil ibraz edemediğini, bilirkişi raporunda banka hesap hareketlerine göre prim açıklaması ile yatırılan tutar bulunmadığının net bir şekilde ifade edildiğini, davacı tanıklarından ... ve ...'nün 2010 yılı Nisan ayına kadar müvekkili şirkette çalıştıklarını, zamanaşımı itirazları da dikkate alındığında 2012 yılı sonrası için görgüye dayalı beyanlarının olmadığını, ... ve ...'nın ise müvekkiline karşı dava açtıklarından beyanlarına itibar edilmeyeceğini, davacının

müvekkili şirkette hiçbir hissesinin bulunmadığını, hakkaniyet indirimi dahi yapılmaksızın davacının talebinin kabul edildiğini belirterek direnme kararının bozulmasına karar verilmesini talep etmiştir.

C. Uyuşmazlık

Direnme yoluyla Hukuk Genel Kurulu önüne gelen uyuşmazlık; somut olayda davacının prim alacağına hak kazanıp kazanmadığının tespiti bakımından işyeri kayıtları ve bilirkişi incelemesi delillerine dayandığı da gözetildiğinde, işyeri kayıtları üzerinde bilirkişi incelemesi yapılarak davalı işyerinde prim ödemesi uygulaması bulunup bulunmadığının açıklığa kavuşturulmasının ve gerekirse davacı tarafından sunulan dekontlar da yeniden değerlendirilerek bir karar verilmesinin gerekip gerekmediği noktasında toplanmaktadır.

D. Gerekçe

1. İlgili Hukuk

1 .4857 sayılı İş Kanunu'nun (4857 sayılı Kanun) 32. maddesi.

2. 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun (TBK) 403. maddesi.

2. Değerlendirme

1. Prim, işçinin nitelik ve nicelik açısından başarılı bir şekilde yapmış olduğu işin karşılığı olarak ödüllendirilmesi amacıyla ödenen ek bir ücret olup işçiyi daha başarılı ve verimli çalışmaya (yüksek performansa) özendirme amacına yöneliktir. Hukuk sözlüklerinde de iş hukuku alanında prim bu tanıma benzer şekilde, çalışmayı özendirmek ve verimi artırmak için işçilere, çalışanlara ana ücretin yanı sıra yapılan ek ödeme olarak tarif edilmiştir (doktrindeki bir esere atıf).

2. Primler iş sözleşmesi veya toplu iş sözleşmesinde yer alabileceği gibi herhangi bir sözleşmeye dayanmaksızın işverence tek taraflı olarak da sağlanabilir. Bu tek taraflı uygulama sonucunda bir işyeri uygulamasının koşulları ortaya çıkarsa, işçinin iş koşulu hâline gelmiş primi talep hakkı doğar (doktrindeki bir esere atıf).

3. Çeşitli isimler altında verilen primler (randıman primi, vardiya primi, tasarruf primi, devamlılık primi, performans primi vs.) asıl ücretten sayılmaz. Buna karşılık devamlılık taşıdığı takdirde, hesaplanması sabit ancak miktarı sabit olmasa dahi (randıman priminde olduğu gibi) ücret eki olarak kabul edilirler. Prim, bazen asıl ücret içinde değerlendirilmektedir. Verime göre ücretin özel bir biçimini oluşturan primin, bir ücret eki olarak kararlaştırılması mümkün olduğu gibi asıl ücretin bir parçası veya sadece asıl ücret olarak da kararlaştırılabilir (doktrindeki bir esere atıf).

4. Diğer taraftan genellikle işletmenin üretim, yönetim ve satış kısımlarında önemli görevleri olan bazı personele, bazen de bütün işçilere ücretle birlikte kârın belirli bir oranında ücret dağıtan işyerleri vardır. İşçilere dağıtılan kâr ile işletmede çalışan pay sahiplerine dağıtılan kâr karıştırılmamalıdır. İşletmedeki pay sahibi diğer pay sahipleri ile eşit haklara sahip bir ortaktır. Buna karşılık işçi, kârdan pay almasına karşın iş sözleşmesiyle işverene bağlı olarak çalışır. Bu nedenle işçinin kârdan aldığı pay, gerçek anlamda ücrettir. Kârdan belirli oranda pay alma, sadece bu ücretin miktarını belirleyen bir ölçü niteliğindedir (doktrindeki bir esere atıf).

5. Mülga 818 sayılı Borçlar Kanunu'nun 323. maddesindeki "Ücretle birlikte kardan bir hisse verilmesi mukavele edilmiş ise iş sahibi işçiye yahut onun yerine iki tarafın veya hakimin tayin ettiği bigaraz kimseye kar ve zarar hakkında muktazi malümatı vermeğe ve lüzumu olan hesap defterlerinin muayenesine müsaade etmeğe mecburdur" hükmünün TBK'daki karşılığı olan 403. madde ise "Sözleşmeyle işçiye ücretle birlikte üretilenden, cirodan veya kârdan belli bir pay verilmesi kararlaştırılmışsa, hesap dönemi sonunda bu pay, yasal hükümler veya genellikle kabul edilmiş ticari esaslar göz önünde tutularak belirlenir.

İşçiye belli bir pay verilmesi kararlaştırılan hâllerde, payın hesaplanmasında uyuşulamazsa işveren, işçiye veya onun yerine, birlikte kararlaştırdıkları ya da hâkimin atadığı bilirkişiye bilgi vermek ve bilginin dayanağını oluşturan işletmeyle ilgili defter ve belgeleri incelemesine sunmak; kârdan bir pay verilmesi kararlaştırılmışsa, işveren işçiye, istemi üzerine ayrıca yıl sonu kâr zarar cetvelini vermek zorundadır" şeklinde düzenlenmiştir.

6. Türk Borçlar Kanunu'nun 406/3. maddesine göre asıl ücrete ek olarak üretilenden pay verilmesi öngörülen hâllerde, ürün payı belirlenir belirlenmez, cirodan veya kârdan pay verilmesi kararlaştırılan hâllerde ise payın, hesap dönemini izleyen en geç üç ay içinde belirlenerek ödenmesi şarttır.

7. 4857 sayılı İş Kanunu'nun “Ücret ve ücretin ödenmesi” başlıklı 32/2. maddesinde ise prim de dâhil olmak üzere ücret, ikramiye ve bu nitelikteki her çeşit istihkakın kural olarak Türk parası ile iş yerinde veya özel olarak açılan bir banka hesabına ödeneceği belirtilmiştir.

8. Somut olayda, davacı vekili davalıya ait işyerinde en son operasyon ve ikmal müdürü olarak çalışan müvekkilinin 2004 yılından beri davalı işverenin yıl içerisinde yapmış olduğu kârdan bir sonraki yıl zamlı ücreti üzerinden her 100.000 USD için kâr payı alması hususunda davalı ile anlaştığını, kâr payı prim alacağının genellikle bir sonraki yıl şubat, mart ve nisan aylarında üç taksit hâlinde ödendiğini ileri sürmüş, davalı vekili ise davacıya kâr payı ödenmesine dair sözleşme yapılmadığı gibi bu konuda işyeri uygulaması da bulunmadığını savunmuştur.

9. Dosya kapsamına davacı vekili tarafından 02.04.2015 tarihinde iki kez 32.500,00 TL, 03.03.2015 tarihinde 31.500,00 TL, 09.02.2015 tarihinde 32.300,00 TL, 20.05.2014 tarihinde 14.000,00 TL, 16.05.2014 tarihinde 16.000,00 TL, 09.04.2014 tarihinde 32.000,00 TL ve 21.03.2014 tarihinde iki kez 31.500,00 TL olmak üzere davacının hesabına yapılan ödemelere ilişkin banka dekontları sunulmuş olup dekontların incelemesinden bir bölümünün açıklama kısmında "... hesaba tahsil ... TRF Yatan" veya "... hesaba tahsil ... TRF YTN" yazılı olduğu, belirtilen miktarların davalı tarafından yatırıldığına ve kâr payı ödemesi olduğuna dair bir açıklama veya ibarenin bulunmadığı anlaşılmıştır.

10. Diğer taraftan davalı işverene karşı açtığı davası bulunan ve 2010 yılı Şubat ayına kadar davalıya ait işyerinde çalıştığını beyan eden davacı tanığı ..., 100.000 USD satış rakamına ulaştığı zaman davacının bir maaş kâr payı aldığını; davacı tanıklarından ve 2010 yılı Nisan ayına kadar davalıya ait işyerinde çalıştığını beyan eden ..., yıl sonunda yapılan kârdan 100.000 USD satış rakamına ulaştıklarında bir maaş kâr payı aldıklarını; davalı işverene karşı açtığı davası bulunan ve 2011 yılı Eylül ayının sonuna kadar davalıya ait işyerinde çalıştığını beyan eden davacı tanığı ... ise

davacının kâr payı aldığını bildiğini, firma ne kadar satış yaparsa ona göre aldığı kâr payının değiştiğini, 100.000 USD'lik satışta bir maaş tutarında kâr payı aldığını, kâr paylarının bir sonraki yılın ilk üç ayında elden ödendiğini, davacının yaptığı satışların şirkette kayıtlı olup tespit edilebileceğini belirtmişlerdir.

11. Davalı tanıklarından..., ... Denizcilik Şirketinde çalıştığını, 2007 yılından itibaren davalı şirket ile ticari ilişki içerisinde olduklarını, davacının kâr payı alıp almadığını bilmediğini; davalı tanığı ... ise satış temsilcisi olarak çalıştığını, bugüne kadar kendisine ve başka bir işçiye kâr payı adı altında herhangi bir ödeme yapılmadığını, davacıya da ödenip ödenmediğini bilmediğini beyan etmiştir.
12. Davacı tarafından dosyaya sunulan 2007-2009 yıllarında davacıya "prim" ve "temettü" adı altında ödemeler yapıldığını gösteren excel tablosunun, davalı işveren tarafından düzenlendiği anlaşılamamakla birlikte davacı vekili 05.02.2018 tarihli dilekçesinde müvekkiline ve diğer işçilere kâr payı ödendiğini gösteren dosyaların, çalıştığı dönemde davalı şirketin müvekkiline açık olan ortak bilgisayar alanından alındığını, yapılacak basit bir teknik inceleme ile bu dosyanın davalıya ait veri olduğunun ortaya çıkacağını beyan ederek bilirkişi incelemesi yapılmasını talep etmiştir.

13. Öte yandan davalı işveren tarafından davacıya ve emsal olduğu belirtilen diğer işçilere ait banka kayıtlarının incelemesinden de prim ya da temettü adı altında bir ödeme yapıldığı hususu tespit edilememiştir.

14. İlk Derece Mahkemesince alınan 01.04.2020 tarihli bilirkişi raporunda, davacı vekilinin sunduğu prim ve temettü adı altında ödemeler yapıldığını gösteren excel tablosunun davalı işverenden sadır olduğu ispat edilemediğinden bu belgeye göre hesaplama yapılamadığı belirtilerek tanık beyanlarına göre prim alacağı hesaplanmış, 11.02.2021 tarihli bilirkişi ek raporunda ise hesaplanan tutardan, dava dilekçesi ekinde sunulan ve davacı tarafça kâr payı ödemesi olduğu belirtilen banka dekontlarındaki tutarlar mahsup edilmek suretiyle kâr payı alacağı belirlenmiştir.

15. Açıklanan maddi ve hukuki olgulara göre taraflar arasında davacıya prim ya da kâr payı adı altında ödeme yapılmasına ilişkin sözleşme hükmü bulunmamakla birlikte davacı taraf bu alacağını ispat etmek için işyeri kayıtları ve bilirkişi incelemesi delillerine dayanmıştır. Bu itibarla, işyeri kayıtları üzerinde aralarında bilgisayar, hesap uzmanı ve mali müşavirlik alanında uzman bilirkişilerin bulunduğu heyet tarafından inceleme yapılarak davalı işyerinde prim ödemesi uygulamasının bulunup bulunmadığı hususunun açıklığa kavuşturulması ve oluşacak sonuca göre gerekirse yukarıda sözü edilen banka dekontları da yeniden değerlendirilerek bir karar verilmesi gerekmektedir.

16. O hâlde Hukuk Genel Kurulunca da benimsenen Özel Daire bozma kararına uyulması gerekirken önceki hükümde direnilmesi doğru olmamıştır.

17. Bu nedenle direnme kararı bozulmalıdır.

VII. KARAR

Açıklanan sebeple;

Davalı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile direnme kararının Özel Daire bozma kararında gösterilen nedenlerden dolayı HMK'nın 371. maddesi gereğince BOZULMASINA,

İstek hâlinde temyiz peşin harcının yatırana geri verilmesine,

Dosyanın HMK'nın 373/2. maddesi uyarınca kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

15.04.2026 tarihinde oy birliğiyle kesin olarak karar verildi.